

Oglas, pripisana itd.,
isključujući se na temelju
običnog cjenika ili po dogovoru.

Novci za predbrojbu, oglase itd.
šalju se naputnicom ili poštarskom
pošt. štedionicom u Botu
na administraciju liste u Pulu.

Kod narudžbe valja točno označiti ime, prezime i najbliže
postrojbojnika.

Tko list na vremeni ne primi,
neka to javi odpravniku u
otvorenem pismu, za koji se
ne plaća poštarska, ako se iz-
vara napis "Reklamacija".

Čekovnog raduna br. 547/39.

Telefon tiskare broj 38.

Odgovorni urednik i izdavatelj Jerko J. Mahulja. — U nakladi tiskare Laginja i dr. prije J. Krapotić i dr. u Puli. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu (Via Crociera br. 1, II. kat.).

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom raste mato stvari, a nosloga sivo pokvaria“. Naroda poslovica.

O austro-ugarskoj nagodbi.

(Nastavak govora nar. zast. dr. M. Laginja).

Sada dolazi vrlo važna Košutova izjava glede međunarodnih ugovora. On kaže (čita):

"Trgovacki ugovori, koji se imaju sklopili s vanjskim državama i slični ugovori, u što se broje i konzularni ugovori, neće se u buduću podpisivati samo od ministra vanjskih poslova, dotično od jednog zajedničkog organa, nego će ih uz ministra vanjskih poslova, dotično njegova zastupnika, podpisivati i po jedan zastupnik obih vlada. Tako će Ugarska u međunarodnim ugovorima figurirati kao samostalno podpisana država (Zivahno odobravanje). I kod konzularnih ugovora provesti će se državni znacaj Ugarske, dakle kod jednog predmeta, koji je do sada bio noli me tangere. Posebno zastupanje ugarske vlade izražavaju dakle i prema vanjskom svetu državnu samostalnost; jer ako je podpisani ministar vanjskih poslova, a osim toga taj i taj čovjek u ime Ugarske, onda će Ugarska jasno prema inozemstvu prikazuje kao posebna država. (Povici: Elijen!) To nisu Austrijanci nikad htjeli dopustiti; a sad ne samo da su dopustili, nego će to oni inikurirati i u svoj zakon. (Čujte!) (Povici, Elijen! To je velika stečevina!)"

To i jest, moja gospodo, velika stečevina. Košut je rekao nadalje: Dalnja je velika stečevina za nas u tom, što su Austrijanci uvek turali napred misao državu, — misao, da ipak postoji neka zajednica između obih državnih pola, te su u tom smislu i stilizirali svoju nagodbu od god. 1867.

I Košut nas uvjerava, da je pravno stanje kad nas u Austriji prema priznanju svih bilo do sada takvo, da svi međunarodni ugovori mogu biti sklapani zajednički i kroz jednu osobu, kroz suverena, — a sada da smo mi to ograničili na minimum. Car, koji je u isti mah kralj ugarski, moći će sklopiti mirovni ugovor, ili inače kakvu konvenciju, koja se strogo tiče međunarodnih prilika, — ali u pogledu svega ostalog, što se tiče našeg narodnog i državnog života, ne će ostati onako, kako do sada. Mi smo to stanoviste zauzeli, kate Madjar, a to je stanoviste primila i Austrija — i u tom je za nas velika stečevina.

Dakle je izpravno, da se jezgra čitavoga pitanja sastoji u tom, da se mi sa kodišljanjem ovoga kompleksa zakona stavljamo na stanoviste, da sve ono, što do sada nije bilo jednako glasilo u ugarskim i u austrijskim zakonima, da mi to sada sankcioniramo i odobrimo — točno prema madjarskoj interpretaciji, s drugim rečima, da mi u međusobnom i u međunarodnom saobraćaju priznamo dvije savsime samostalne države, koje do sada nisu postojale.

Tako je, ako se misli na formu ugovora, a buduće austro-ugarski (ili, kako već sada moramo reći: austrijski i kraljevski ugarski ministar vanjskih poslova) postao matičarskim činovnikom, koji će svojim podpisom potvrditi, da je međunarodni ugovor pravo podpisani od ugarskoga ministra.

A to Košut, kako rekoh, označuje kao jednu od najvećih stečevina, — i ima podpuno pravo.

"Austrijanci" kaže on „neprestano su napred turali misao jedinstvenog carstva, a mi smo uvek negativili, da ćemo se učiniti samostalnima“ — dakle do sada nisu bili — „tako, da je onda, kad smo mi na tom polju triumfali, bilo obće omišenje, da ta naša pobjeda znači bankrot dosadašnjeg austrijskog shvaćanja“. Na to reči sledilo odobravanje i pjesak.

Naravno — nama nije naš gospodin ministar predsjednik, a nije ni ugarski min. predsjednik Wekerle, tako rekao. Ali je autentična interpretacija zakona, o kojima se razpravlja. Autentičnom je pak smijenjivatjva nazvati radi svojevlasti osobe, koja je službeno svojoj stranci ovo izjavila, a Košut je to izjavio, on je smatrao nuždanim da to izjavи, same da ne bi Madjari posumnjali, o stečevinama, koje su izvojili. I on im je rekao, zasto to čini, zasto on razleže u konferenciji to, što sam ja poštovanju gospodri prije spomenuo, što sam razjasnio i što gospodin ministar predsjednik iz lako razumljivih razloga nije mogao razjasniti u parlamentu (Odobravanje). Naravno, gospodo, jer ne traži svakot u novinama, što Košut govori u sjednici stranke, nego svaki od nas čita, što je Wekerle rekao o nagodbi. Više je nego samo po sebi razumljivo, da on neće sve to reći, što je Košut rekao medju svojim stranečkim drugovima, baš za to, jer se njegove izjave barem u glavnim pozicijama moraju podudarati sa izjavama austrijskog ministra predsjednika. A sad mi dopustite gospodo, da u malo rieči spomenem, kako Madjari promatraju svoje gospodarske koriste, dotično svoje gospodarske stečevine. Tu se moram također pozvati na spomenutu autentičnu interpretaciju a tu nam njegova ekselencija Košut savsim bez okolišanja kaže, da je ono, što je njima išlo u račun, ostalo nadalje za jednico, tako n. pr. veterinarstvo i ostala utučenja u tom obziru; jer tu je zajedničko i sporazumno postupanje bilo u interesu Ugarske.

(Nastavit će se.)

Luka u Malinskoj.

Zast. Spinčić i drugovi položili su u sjednici parlamenta od 20. o. in. na ministra unutrašnjih poslova ovaj upit:

Danom 30. aprila 1906. upravila je občina Dubašnica na otoku Krku molbu u c. kr. ministarstvo unutarnjih poslova moći da bi njoj podstavi podporu za zasipanje dijelova obstojeće luke u Malinskoj.

Posto odnosni dijelovi luke Malinske prouzrokuju malariju, prati, kojom troši država u ovih stranah do 5000 K godišnjih, posto bi se cito odnosno zasipi obavilo sa najviše 1500 K, pak država posle obnavlja togu zasipi nebi imala u buduće nikakva troška proti tom vladajućoj malariji, časti se podpisani postaviti na njeg. preuzvišenost gospodarski ministra unutarnjih poslova slijedi upit:

Je li Vaša preuzvišenost voljna izhoditi občini Dubašnici čim veću podporu u svrhu da se zaspje neke komade luke u Malinskoj, te tako zaprijeći malariju koja u onoj strani uslijed izparivanja dotičnih dvih plitkih komada vlada?

U istoj sjednici podnijeo je isti zastupnik na ministra trgovine slijedeći upit:

Malinska, u občini Dubašnica, na otoku Krku u Istri, ima znatan promet, kojemu podnijesto neodgovara lumašnju luku.

Jedan dio te takozvane luke je tako plitak da ne mogu unijeti najmanje bareme; u drugi nješta dublji mogu samo nješta veće barke. Manji parobrodi mogu pristupiti samo na glavicu lukobrana, dok će nemogu u obće u luci pristajati. K tomu plitki dio luke prouzročava groziljavost.

Da se u Malinskoj uredi luka kako bi potrebitno i pravo bilo, valjalo bi napraviti izvan obstojeće luke novu rivi, a način na koju se do sada bez pravoga trajnog uspjeha godišnje dosta troši.

Na izloženoj strani obstojeće luke valjalo bi napraviti također novu rivi, a cilju nutarnjost luke pročistiti sa gretalom. Onda tek bi se moglo govoriti o luci u Malinskoj, koja odgovara potrebama putništva.

Iza obiju na novo napravljenih riva imalo bi se zasuti plitčine, čim bi se zaprijeći malariju, na koju se do sada bez pravoga trajnog uspjeha godišnje dosta troši.

U smislu rečenoga podnijela je občina Dubašnica dne 30. aprila 1906. molbu na c. kr. pomorsku vludu moći da bi c. kr. pomorska vluda napravila oble rive i novi lukobran, i opoziv da bi občina, eventualno pomoći drugih oblasti, zasipala plitčine iz obiju riva.

C. kr. pomorska vluda glasom odluke 14. novembra 1906. br. 17499 prihvjeta občini putem c. k. lučke agencije odpisom 9. aprila 1907. c. kr. lučkoga kapitanata u Lošinju majom (dakako talljanskom jeziku hrvatskoj občini!), pozivajući se na usmeno molbu dvojice občinskih zastupnika Dubašnice da mogu zasuti na občinske troškove dva mjesta u luci Malinske, pisala ju občinskome uredu u Dubašnici, da bi oni, c. kr. pomorska vluda, bita skloni privoliti u zašutu pod uvjetom, da se zaspje kamenjem, sa visećimi zidovima napravljenimi velikimi kameni, da se pet garofolina prenese na troškove občine na nove obale, i da bude zemljistić zadobijeno timi zasuci državno javno dobro. Kad bi to občina htjela učiniti pod timi uvjeti, onda nek jevi kad bi imala početi, da može c. kr. vlada poslati tamo svoje tehničke organe da ustanove medju-

Dakle občina molji c. kr. pomorsku vludu, da napravi rive i mul, nješto molbu je i zemaljski odbor Istre obećao poduprijeti, i veli da će se ono pobrinuti za zasuci prostoriiza riva; a c. kr. pomorska vluda odgovara občini da može zasipati i kako mora zasipati to da će zemljistić zadobijeno zasipanjem biti državno

izrani avakog četvrtka
o podne.

Netkošak dopisi se ne vraćaju
nepotpisani ni teškoj a
nefrankirani na primaju.

Predplatiti sa postušinom steći
10 K u obče, } na godištu
5 K za seljake, } ili odn. K 250 ra
pol godine.

Izvan carevine više posttarina.
Plaća i stajnja se u Puli.

Pojedini broj stoji to h., za-
stavlja se u b., kolj u Puli, toll
izvan iste.

Uredništvo i uprava nalazi se
u Tiskarici Laginja i dr. prije
J. Krapotić i dr. (Via Giulia
br. x), kamionka se čuvajuju
sva plama i predplate.

obće dobro a ne občinsko, kako je občina pitala! O tom da li će c. kr. pomorska vlada napraviti nove rive i novi lukobran u Malinskoj, te tako zaprijeći malariju koja u onoj strani uslijed izparivanja dotičnih dvih plitkih komada vlada?

Tako se nebi imalo postupati gledom na životne potrebe naroda sa strane niko-
goga a najmanje sa strane c. kr. državnih oblasti!

S toga časte se podpisani upraviti na njegovu preuzvišenost gospodima mi-
nistru trgovine slijedeći upit:

Je li Vaša Preuzvišenost voljna po-
duzeti bezodvlačno shodnu, eda se luka u Malinskoj udesi tako da bude odgovarajuća potrebama pučanstva, i to tim da država sagradi izvan sada obstojeće luke novu rivi i novi lukobran i na izloženoj strani obstojeće luke također novu rivi, nadalje da posalje tamo gretalo da svu luku pročisti, te konačno da dozvoli občini da zasuji riva, a da zasuđem dobijeno zemljiste bude občinsko?

Beč 19./11. 1907.

Spinčić, Mandić, Laginja i dr.

Iz carevinskoga vjeća.

U Beču 24./11. 1907.

U sjednici od petka predložio je mi-
nistar za željeznice zakonsku osnovu za
izgradnju bielokranske i hrvatsko-dalmatinske željeznice Stavljeno je vše upita i
predlozi i od strane naših zastupnika,
među ovim i dva zast. Spinčića i drugova.
Zatim je slijedio nastavak prešnih predloga
zbog podraženja živeža te je govorilo više
zastupnika za i proti prešnosti, među o-
stalima vrlo odsirno i temeljito češki za-
stupnik Koblar.

Izabrani bijahu i glavni govornici za i proti prešnosti, ali je došao do rieci samo govornik proti i to poljački zastupnik baron Battagli-a, dočim će za prešnost govoriti u budućoj sjednici (utorak) vitez Muracevski.

Na koncu sjednice priobčio je pred-
sjednik dopis ministra predsjednika, kojim javlja državnom saboru, da je odstupio poljački ministar-zemljak grof Dzeduezicki a na njegovo mjesto da je imenovan vitez Abrahamovic.

Pošto je ovaj zastupnik na malo do-
bru glasu kod socijalista jer da je kao bivši predsjednik carevinskog vjeća po-
vredio kućni pravilnik ili zakonik, to su oni stavili predlog, da se o njegovom imenovanju za ministra povede razprava, što biće prihvaćeno na veliko zadovoljstvo socijalista sa 119 proti 117 glasova.

U nagodbenom odboru radi se vrlo žurno i marljivo. Kod razprava sudjeluje osobljito živahno zast. Laginja, koji nepo-
pušti zgodu a da se nobi svim žarcem svoje duše zauzeo za korist i probitki slaven-
skih naroda, osobito ras Hrvata u jednoj i drugoj polovici monarhije. Njegov položaj je vrlo težak, jer imade uza sebe samo jednog vjernog druga t. j. zastupnika dr. Ploja, koji se složio s njim hori za pravice našega naroda. Oni su i prosloga čedna govorili proti namještenju konzula

u dalekoj Americi, koji nepoznaju našeg jezika, nit ne čete s našim narodom, koji se tamo izseljuje; govorili su za pravo hrvatske zastave i hrvatskog grba u jedničkoj austro-ugarskoj trgovacko-pomorskoj zastavi, govorili su da se kućarenje posve neukida, te je osobito zast. Lagin posve kako su nuši Munici drugi niz godine branili sebe i svoje družine tim, što su kućarili su ostom po čitavoj državi; spomenuli su kako je našim ljudem težko steti u susjednim gradovima, kao što je primjerice Rieka, pravo pripadnosti i državljanstva, te oni spadaju na teret naših občina čim obole ili ako ostanu sirote, premda su oni sav svoj dobitak kroz godine i godine potrošili u onom gradu.

Buduća sjednica carevinskoga vjeća biti će utorak te će se nastaviti razprava o prešnij predloga.

U Beču 26/11. 1907.

U današnjoj sjednici carevinskoga vjeća stavili su članovi „Sveže jugoslavenskih zastupnika“ među ostalim sljedeće upite i predloge: Zast. Blaškić, o povredi hrvatskog jezika na računarskom odjelu kod finansijskog ravnateljstva u Zadru; i o poboljšanju položaja postansko-brzojavnih poslužnika neeriarinskih ureda u Dalmaciji.

Zast. Rybaf: da se poboljša stanje d'urantija kod c. k. redarstva u Tratu, kojo služe skoro dve godine badava.

Cilj se je pojavio novi ministar Abramović, nastala je na klubu socijal-demokrata, Rusina i Sveniemuca zaglubna buka, napravljena proti novomu ministru. Taj je naime ministar upravo prije trideset godina bio tadašnji predsjednik carevinskoga vjeća dopustio, da je unišlio u saborskiju dvoranu redarstvo radi nemira i tvornih napadaja opozicionalnih stranaka na vladine pristaši i na same predsjedništvo. Ta su naime Niemci obstrukirali proti vlasti, razbijali klupe, bacali crnulice, čak nekoga i nožem ranili. Sada se htjeđe Sveniemci i tobožni branitelji sluhode socijalisti osvetiti vitezu Abramovici, te izazivače danas silnu gungulu. Vika i buka je trajala preko pol sata.

Zastupnika Romancuka, (rusin) uz burno povlađivanje svojih pročitao je izjavu, kojom u ime rusinskega naroda pravije proti imenovanju ministra Abramovicia.

Gоворили су још проти: zast. Stan židovskog kluba, sveniemac Malik, radik. njemac Michel, rusin Diamant i socialistički — židov Diamant. Sa tri glasa većine primljen je predlog da se povede rasprava o imenovanju novog ministra.

Poslije druge stanke moglo se je tek kar preći na dnevni red t. j. na razpravu prešnij predloga zast. Schramela, dr. Rennera itd. proti podraženju živeza.

Prvi je dobio riet za prešnost prešnij predloga kao glavni govornik zast. Moradević, koji je na dugo i široko zagovarao prešnost predloga. Gоворили су još obe predlagacha vrlo obširno tako, da razprava o prešnosti nije ni svršena već će u budućoj sjednici t. j. u četvrtak jedva svršiti.

Pogled po Primorju.

Puljsko - rovinjski kotar:

Pula 28/11 1907. Iz pouzdanog izvora saznajemo da će do maja biti uništeni občinski izbori. Medutim „Gospodarska stranka“ objelodanjuje u hrvatskom, talijanskom i njemackom jeziku svoj prosvjeti proti tim izborima da se vide još bolje talijanske siipearije. Narode budi na oprezu!

Dne 24. t. mj. u večer dogodio se nečuveni zločin u Galežanu. Ivan Silić 30 godine star iz Brda blizu Plomina, radnik u Puli otisao je u Vodnjan da posjeti svoju dragu. Zakasnivši vlak otišao kući pješice te bi u Galežanu napad-

nut s kamenjem dok nije ispušto dušu. Četiri su rezbojnici iz Galežana unapređeni: Silić je umrošta jer ih je pozdravio kralj: dobar večer. U narodu vije, ne stano li oblast na putu, doći će do pokolja.

Sutradan urednici smradnog jednog listića u Puli, otišao u Galežan da u pučku razbojnicu kako će govoriti na sudu:

Na posljednjem sastanku komorista i socialistički radi talijanskog sveučilišta u Trstu, govorio je i sramotno napao bojnu mornaričku jedan talijanski sarađivač iz Italije imenom Pasi, kojega je policija odmah uhapsila i protjerala iz ciele naše države.

Iz Filipiši nam pišu da trgovac Anton Vitasović Juljan iz Orbačići praje u svojem dučanu „Ligeine“ Žigice našemu narodu. Založno je da ima u našem narodu tako nesretnih ljudi pak neznanu od kuda su, ni šta su, to su pravi stup kamele jer ih ova izrabljuje u svoje svrhe. Slušaj Vitašoviću i nadalje što ti Vodnjančica nekoja gospoda govore, pok ješ dobro, neboj se doživiti. A neznaš jada ne vidi, da se proti onoj Vodnjančkoj gospodi koja leže za nos peće, diže sam posteni talijanski puk u Vodnjanu a ti dovjek naši kri i u nekoga jezika nijma da veruješ! Covječe pamet u glavu, pak slušaj glas tvojih ljudi, koji rade za svoj narod a nisu njegovi izdajice, jer znaš da je protište svima, i latu i ubojici samo njezini izdajici!

Našini čitateljima i hrvatskom novinstvu.

Pred malo vremena obratili su se vrla braća Martinolić iz Rosario de Sta. Fé, na naše uredništvo molbom, da im poslajemo nekoliko naslova gospode koja bi se mogla predplatiti na novine što će je oni izdavati.

Poznajući u duši vrlu braću Martinolić, tih vatreñih idealnih boraca za hrvatska prava, sjeđurni smo da će njihov list biti uzor hrvatskih listova iz Amerike, da će biti u našem tamošnjem i sramotnom pljusku božici pravde. Medutim ću pratiti niz događaja, te u slučaju vežnih okolnosti javiti što je o stvari.

Darovi podružnici „Družbe sv. Ćirila i Metoda“ za gradnju „družbine“ škole u Malom Lošinju.

Marija i Zdravka, supruge poznate rođakubice braće Martinolića (Rosario de Sta. Fé — Argentina), sabraše za svojim stolom od nekajih tamošnjih odličnih rođakubica — većim dijelom Dalmatinaca — koji dodjose da posjete odbor novoustrojenog društva „Za materinsku rječ“, kako slijedi:

Ivan Drinković zo K, Ivo Montanari zo K, Antun Perak zo K, Marin Božiković zo K te Marija i Zdravka zo K.

Rečene su gospodje posale poziv na sabiranje mlodadu rođakubice obitelji Vidić (Albić)-Hrončić (Mali Lošinj-Čunski) u Villa Constitucion, te je ova obitelj sabrala iznos od 60 K. — Podarile ovako: Ivan Vidić (Albić) zo K, Nikola Hrončić zo K, Vicko Čepnjak zo K; čestiti Dalmatinci: Pašval Vukičević i Juraj Bojanjić zo K.

Marijana pl. Bene podarila je prigodom svog odlaska iz Malog Lošinja 100 K.

U sabraonici (skrabici) Čitaonica Zora našao se zo K.

Prije sabrano K 1935:05

Današnji izkaz 330—

Ukupno K 2265:05

Živjeli darovatelji i našli čim više našljednika!

Afera Pavačić-Stanić. Na 22. t. mj. napokon rješila se pred povratnom Sudom u Rovinju ta toli razvikanja po okolici Abyrtida afera Pavačić-Stanić.

Da bude čitateljem jasno, Vel. gosp. p. Joso Pavacić je pred godinu i pol pisao u „Putki Prijatelj“ proti nekon. A. Staniću, nadzratoriju pri gradnji ceste Osor—Cres; da taj dovjek aprofilira na radnici, biće lježec u liste radničke veću plaću nego im u istinu daje, i radi toga imao je na 22. t. mj. odazvati se pred Rovinjskom porotom.

čeno K 30.080:05. Promet: primljenio: K 118.718:75; izdano: K 109.082:88.

U prvi čas bi se reklo da je to stvar posve jednostavne naravi, ali nije tako. Nasi protivnici učinili su od toga političku kvestiju. Naseljenici Abyrtida i okolice već su gledali i uživali u svom sreću, kako je utamnicen čupnik belejski.

El branitelj Dumić Stanich podesata Poljski, na daleko i široko poznat kao talijanska kolona, jurati sami talijani izim časnih iznimaka (?), a što čas, da će oni krije učiniti svom dumiću?

Ali kolo od sreće!

Sakupilo se silno više, pokupili sileni junaci. S jedne strane Dumić stari, o kom narod piva: Prošteno je svima, svima... samo nije... S druge strane, Cresan Ante nasa dika — bio užasni naših odmetnika. Zapuce razprava. Presednici porto Harabija predložili koli tužitelju toli obtuženiku jer je moguć sporazum među strankama. Obtuženik P. Joso Pavačić odgovara predsjedniku u svojoj talijansčini: Quando siamo già giunti in quest'aula della giustizia che incita Corte i Signori Giurati decidono da che parte sta la ragione. — Time je paši svaka nuda izmirenju između stranaka.

Nastupi rasprava. Ustane branitelj obtuženika P. J. Pavačića Savjetnik Tentor — te predloži, da se odmah rieši obtuženika obtužbe posto je prekasno podignuo tužitelj proti njemu obtužbu, i obrazloži svoj predlog sa više najnovijih odluka vrhovnog sudista u Beču. Na ovaj predlog Presvjetleg gosp. Tentoru cijeli sudski zbor ostao je okamenjen i zastupnik tužitelja ko zid. Sudacki zbor se povukao i nakon sat i po izjadja i proglaši u ime Njegova Veličanstva osudu kojom se rješava Vel. gosp. Josipa Pavačića obtužbe. Zastupnik tužitelja radi formalnosti zadražaje se pravo postupati proti Vel. gosp. Matu Brusici. Ali ipso facto što je rješen P. Joso Pavačić biva riješen i M. Brusić. To je samo melem na neizjedljivu ranu. Prosit.

Što će na to, stanovnici Abyrtida i okolice? Zgoljni oni Talijani iz kalabrije i Apulije? A zapjevat onu:

Oj ti dinko našeg ti Abyrtu diko, Ljuto ti nas osramoti I pred svjetom izvrgo rugoti, Sto se pusti od creškog tentora Te te ubi kod sudačkog zbara. Pade dinko, pade slava Po Abyrtu bezbroj pokunjennih glava.

Vrlo je važno spomenuti jednu okolnost kod ove činjenice. Obično se čuju u privatnom saobraćaju i u istim novinama tužbe na rovinjski sud, da većinu porotnika imenuje Taljane. Kod ove porote, bilo je odredjeno po Taljana po Hrvata, nu Hrvati izim patorce svu su bili odsutni. Nemojmo se dakle više u budućem tomu čuditi, jer naš narod ne ima pozvanih patrioci.

Boje je da ne imenuje Hrvateako bježati kući, jer tako u nestaćici bivaju imenovani sami rovinjci.

Motric.

P. T. na junačkoj obrani i pozvanih nosili, kojim se je Presv. gosp. Savjetnik Tentor zauzeo za svoja klienta, ovim putem izražuje uredništvo Naše Sloge arđačne čestitke, zelje ga čim prije vidjeti u svom rodnom mjestu kao branitelja naroda.

Krčki kotar:

Piši nam iz Vrbulka. Vijest u „Našoj Slogi“ „za školsku poduku“ od 14. studenoga t. g. br. 56, urođilo je dobroplodno te je školsko ravnateljstvo, 18. studenoga naredilo samoj učiteljici, da svakog drugog dana daje poduku onoj ženskoj djeti, koja su planovala. Ovim još nije ravnateljstvo udovoljilo nakani gospodina nadzornika. Gospodin nadzornik kani ukinuti žensko školsko ravnateljstvo radi usredotočenja, obuke. (Lijepa teorija, ali loša praksa po mojem skromnom mnenju!)

Morademo nješto iznijeti na javnost i za mušku školu. Tužba je na mušku školu, da je u njoj stegna nepravilno razlikovanja, osobito izvan škole. Veliki dio krvne mije ide i na roditelje, gospodar, ravnatelj je dobar čovjek nu bez potrebitne energije. Mimoilazimo drugo; a samo često nješto napomenuti o gospodar, podučitelju Jerku Grakočiću. Ovaj gospodin već skoro godinu dana na sablazan puka na pozdravljanju služujuće svećenstvo. Neznademo zašto? Svećenstvo mu nije nikakvom osobnim protivnikom i neprijateljem. A što jo on zadrži drugim pravcem. Isposljedovanje na čela, kojih katolički svećenik niti odobrili niti slijediti ne može i nesmije, ne imade razloga uskratiti po pravilima gradjanske uglađenosti i svojevremeno položaju svećenika, komu staležu i predstavnikom duhovne oblasti dužan čast i pozdrav. U ostatom on time nije ni najmanje svećenstvu naškodio niti neće, a sam sebi dosta ugleda oduzeo.

Gospodin nadzornik Pribil, kada je došao godine 1905. prvi put u pohod školu pitao je službeno „da li živi učiteljstvo u miru i skladu sa svećenstvom i općinskim glavarstvom? Jerbo, ako ne živi, apsolutno ne može biti napravita u školi“. Kako čujemo, odgovorenje mu je jestno. Mi pakor su počudili gospodinu nadzorniku, da je odgovor na njegov upit bilo djelomično neistinit. Neka gospodin nadzornik dobro stvar izrazi i popita se kod mjerodavnih osobâ; te de se uvjeriti, da je tako; a donzali će toga još i više.

Pazinski kotar:

Predavanje u Pazinu.

Sledeće nedjelje (dne 1. prosinca) će predavati u „Narodnom Domu“ u Pazinu gosp. prof. Fr. Novljan: „Kako će sami sebi pomoći? Početak je u 10 i tri četvrteta prije podne, a ne u 4 sata po podne, kako je prvi put bilo javljeno.

Nikoljevo u Pazinu.

6. prosinca na dan sv. Nikole predavaće „Hrvatska čitaonica“ u Pazinu za svoje članove zabavu. Ova mala svećanost upriličena je da se učili malši pozabave a njihovi roditelji da u ugodnom društvu par sati povedu.

SV. Marija od Zdravljia (občina Barban) dne 20. novembra 1907.

Zalosna srca i plačnična očima javljamo, da nas je dne 14. novembra pustio velet. g. don Dinko Linardić, duhovni posmočnik. Minuo je tek žaliložbe mjesec i po dana, što je međutim namario horav i već je dobio dekret, da ostavi ovaj zapušteni puk te da se preseli na Ponjane.

Sa žalosu moramo spomenuti, da bijaša naša crkva puno mjeseca te čak i godinu bez svećenika, i češće puta u kratkom roku bijušu promjenjeni. A zašto to? Neka odgovara na koga spada! Nije se pak čuditi, ako je ovaj puk zanemaren i zapušten u svakom pogledu.

Na dan rastanku moglo se je vidjeti kakvi si je ljubav stekao kod puka naš Dinko. Suznili odbiju svoju je pozdravljalo i blagoslovljalo, poimence oni, koji su se zadnji put od njega dijelili. Ganuljiv je bio onaj prizor, kad se je, s nama u crkvi opraštio. Kratkim ali jezgovitim govorom certao je jedino naše patničko stanje i hodio nas da pomoći sv. vjere skočimo na junačke noge i da radimo sve što je dobro, poštano i plemenito. Trepetećim glasom spomenuo je, da mu se je dijeliti s nama. Zaklinjao nas, da se ljubimo medju sobom, da se sjelimo kada da i njega u svojim svakdanjima mulitvama i da neće ni on nas zaboraviti. Komu da srce ne proplaće na to reći! Otišao je od nas tjom, ali su njegove liepe i plemenite riječi i propovjedi ostale ovjde; njegovo milo lice dubko je ukopano u srcima poštoga ovoga puka. Ostavio nas je eto bledne i žalostne i poletio u drugi kraj, bledne nam Barbanštine, da tamо čisti korov iz srca vjernika, da usadiju i utvrđuju u njima klicu sv. vjere i ljubavi.

do mile naše domovine. Otišao je od nas, ali nije od naših arđaca!

Ostaj nam s Bogom dake, zdravije i sreća neka Te prati; a često se sjećaj i Ti u svojim molitvama ovog blednoga ali dobruga puka, koji će se Tebe vazda ugodno sjećati!

Ovim putem i mi Tebi klčemo s Bogom!!

Mjesto občinskoga liečnika. Občinska uprava u Plominu raspisuje natječaj na mjesto občinskoga liečnika sa godišnjom plaćom od 2000 K. Liečnik će imati svoj liečnički ormar. Od molitelja traži se strukovno znanje i poznavanje talijanskoga, po mogućnosti (i) jednog jugoslavenskog jezika. Molbe valja upravili obč. upravi u Plominu (Fianone) do 31. decembra o. g.

Porečki kotar:

Proti Niemu kanoniku. Nedavno smo javili, da bijahu na predloga biskupskog ordinarijata u Poreču imenovani kanonici preč. gg. E. Pachovich i Wiesinger.

Proti imenovanju ovog posljednjeg ustala je rovinjska „Idea Italiana“ u svojem broju od dne 7. o. m. U posebnom članku napada žestoko porečko-puljskoga biskupa, što je predložio toga „ljudstvo“ bivšeg kapucinu, koji da nije svršao ni srednjim škola, da nemu izpla zrelosti i koji da nije bio sposoban ni za samostan“.

Za to mjesto, da su se natjecali i stariji i zasluzniji i sposobniji talijanski svećenici (navadja ih po imenu) ali biskup je dao prednost tudjincu Niemu.

Modju molitelji, da je bio i župnik Nověvasi Don Antonio Toso, koji se muči ujeh sa protivničkim hrvatima, jerbo poznaje sa nesreću i hrvatski Josif“.

Cujte, ljudi božil, kod nas u Istri nazivljive liberalni tobož list nesrećom ako jedan talijanski svećenik znade nešto bunčati hrvatski.

Ono što se drugdje nagradjuje ili odlikuje i ceni, to je kod nas u Istri za nase liberalne Talijane nesreća?

Ali baš radi te „nesreće“ neima pravu, da se taj listić uži na biskupu u Poreču, što jo imenova ili predložio za imenovanje Niema za kanoniku. Ako je već nesreća u Istri govoriti hrvatski zašto bi bila sreća govoriti talijanski ili zašto bi bila nesreća govoriti i čutiti Njemački, kao što po svoj prilici tuti i govoriti novi kanonik porečki g. Wiesinger.

Porečki biskup ugodio je 99 puta Talijanima i 1 put im se zamjerio pa uđri po njemu kao po najvećem protivniku starških Talijana. A što bi imali kazati tekari mi, slavna „Idea Italiana“, koje još nije ugejala iz Poreča sunce otkad sjedimo sudašnji biskup?

Ovakva imenovanja bila bi nemoguća i kod svjetskih i kod crkvenih oblasti kod bisto vi bili pravedni i pošteni, ali dok se bratimite i grilate i s djavolom proti nama nećudite se što nam vlade i biskupi naravljaju i biskupe i kanonike tudjince. Jos će toga biti, vjerujte nam, jer tko neće brata za brata, taj će tudjincu za gospodara.

Občinski izbori u Poreču. Za obnovu novoga zastupstva za občinu Poreč izložene su izborne listine za 4 čedna počam od 14. o. m. u občinskom uredu. Reklame proti tim listinam moglo se je predložiti do 26. o. m.

Koparski kotar:

Občinski izbori u Piranu. Prosloga čedna razglasila je občinska uprava u Piranu izborne glasovnice za obnovu občinskog zastupstva, koji će se obaviti u trećem tlu dne S. 1. 9., u drugom tlu dne 10., a u prvom dne 11. decembra o. g. Izbor će započeti svakog dana u 8 sati.

Liberalna občinska uprava pozvala je svoje pristaše prošle nedjelje na sastanak, koji bijaše, kako se čuje, slabo posjećen.

Franina i Jurina.

imenovani su savjetnicima okružnog suda u Gorici.

Stogodišnjica pada poljčke republike. Dne 14. o. m. proslavila su manjena ali slavna Poljica u Dalmaciji stogodišnjicu pada svoje republike. K toj svečanosti počeo je iz Beča i dični sin slavnih Poljica, vitezanslužni župnik i narodni zastupnik na carevičkom viču velet. g. don Fran Ivanović. Toga su ujedno dana i proslavila i osnutak nove poljčke občine koju je dalmatinski sabor u posljednjem zasjedanju odobrio.

La Monarchia. Krstić se bio nekoč podao u službu tal. Irlande, a sada se pak našao jedan drugi dalmatinac, imenom pop M. Vusio, koji izdaje u Beču na tal. jeziku novinu „La Monarchia“. Toj zakutnoj krpetini, jest zadaća, da svim mogućim nemoralnim sredstvima radi tobož „per l'Austria compatta, forte ed unita“, ili jasnije rečeno, za kamarističke i njemačko-mađarske šovinističke ideje, a po tome dakako i za Drang nach Osten. Hvali n. pr. i kuje do devetog neba sa danju ubitčunu Upravu u Bosni, crni sve što je zdravoga i neodvisnoga u hrv. zemljama, a blati upravo na nečuveni način sve slavjanske države u Europi. Nu ne bismo toga ovđe ni spominjali, nit oduzimali dlečoj „Slogi“ skupućenog prostora, kad ne bi tomu izrodu u casnoj mantiji nasjedao i kogid nas itarski, konservativni dobrijan, kojemu on znade bacati pijsak u oči time, što zagovara kaduk „iskreno“ nokoje nase sitne interese“, koji pak ne dicaju nit najmanje u dosadanju „status quo“.

Narodni darovi. Vič. Pop Marko Mrakovčić umirovljeni dušobrižnik daruje Družbi sv. Cirila i Metoda K 10—. Vič. Pop Ferdinand Hrdy župnik Sv. Lovreč na Labinštini šalje za Družbu K 5— primjenjen od g. Miroslava Šadek šumarskog kontrolora iz Češke. Vič. pop Antun Ortolani župnepravitelj u Mošćenicama šalje za Družbu K 20-50 sakupljenih prigodom vjenčanja g. Anselma Ivanovića sa gđicom Karmelom Knetić u Dragi Mošćeničkoj.

Zbor duhovne mladeži u Đakovu. Primili smo izvještaj za upravnu godinu 1906.—1907., iz kojega razabriremo da je vrli taj zbor imao 2 glavne sjednice, 2 svećane akademije i 12 jour-fixa. Bavio se i bibliotistikom, vjerskom filozofijom, sociologijom, historijom i t. d. Dopise je slao Zbor listu hrv. kat. dještva „Luči“, i glasili česko-nuovarski bogoslova „Museum“. Zbor je primio 50 časopisa, među kojima i naš list.

Zlatarski Tjednik. Pod ovim naslovom počeo je u Zlataru izlaziti 16. o. m. novi opozicioni list i to kao što stoji u naslovu tjednik. Izlazi svaku subotu a cijena mu je na godinu 8 K, za seljake i radnike 6 K.

Knjижna vijest. Sa zahvalom primili smo „Deutsch-slovenisches Wörterbuch“ (Njemačko-slovenski Slovar) i „Slovenisch-deutsches Wörterbuch“ (Slovensko-njemački Slovar) šta ih je sastavio g. Fran Kramarić i izdala poznata naknadna tvrdka A. Harlebon u Beču i Lipsku.

Ove dve ukušno vozane knjizice sadržaju zbirku od 18.000 rieci za praktičnu uprodu u slovenskom jeziku. Cijena običnih knjizicama je 2 K 20 fl.

Budući kongres jugoslavenskih književnika i novinara. Drugi kongres jugoslavenskih književnika i novinara obdržava se je, kako je poznato prošle godine u Sofiji a dojdaje godine obdržavati će se treći kongres u Ljubljani, i to svoj prilici mjeseca julija t. j. prigodom velike svećanosti, koja će se tamo prrediti u proslavu 400 godišnjice slavnoga slovenskoga pisca Primo Trubar.

Ravnateljstvo družbe sv. Cirila i Metoda za Istru primilo je nadalje sledeće prinosne: Općinsko poglavarstvo Davor polpora za g. 1907. u iznosu od K 9-90.

